

Štev. 8., 9. in 10. V Ljubljani, meseca oktobra 1921. Leto XXII.

Kralju Petru I. Osvoboditelju.

Ti nisi umrl!
 Po bojih krvavih, težavnih,
 po zmagah sijajnih in slavnih
 ustavil si smeli korak,
 oči si utrujen zaprl,
 zaspal si, naš kralj, naš junak!
 Ni smrt te vsemožna podrla,
 ni časa tok te pobil —
 ti zmagal si smrt in življenje,
 čas sebi si pokoril!
 Bil z dušo, s telesom vojak,
 neustrašen junak,
 vreden pradeda si vnuk,
 ki nisi strašil se muk:
 Boril si se s silo vzneseno,
 trpel za idejo le eno;
 tisočkrat v temnih in strašnih nočeh
 solza igrala je v tvojih očeh,
 a tisočkrat smrti strelico si strl,
 z voljo jekleno v bodočnost si zrl,
 ker hotel si doživeti,

da narod tvoj neha trpeti!
 In zmagal si! — Svet je strmel,
 ko slavno si dokončal,
 kar Črni je Jurij začel:
 delo osvobojenja
 iz sužnosti in trpljenja!
 Sanje udejstvil si zlate:
 Tvoj narod, tvoj narod je vstal,
 ti rešil vse krvne si brate —
 vse Srbe, Slovence, Hrvate! —

Ti zmagal si smrt in življenje,
 čas sebi si pokoril:
 ni časa tok te pobil
 in smrt ni tebe podrla!
 Dosegel si, kar si želel,
 za kar si živel, trpel!
 Ustavil si smeli korak,
 zaspal si, naš kralj, naš junak . . .
 Pokojno spanje ti bodi,
 o naši sanjaj svobodi! —

Anica.

